

[Etusivu](#) > ... > [Hae Oikeusalan Ammattilaisia](#) > [Oikeudelliset Ammatit](#) > [Ireland](#)

Oikeudelliset ammatit

Sisällön tuottaja:

Irlanti

Irlanti

Tällä sivulla luodaan yleiskatsaus Irlannin oikeusalan ammatteihin.

Oikeusalan ammatit – johdantoa

Valtion oikeudenkäyttöelimenä toimii tuomioistuinlaitos perustuslain 34 §:n ja tiettyjen lakien mukaisesti: ensisijaisesti noudatetaan tuomioistuinten perustamista ja kokoonpanoa koskevaa lakia (*Courts (establishment and Constitution) Act 1961*) ja tuomioistuihin koskevaa lakia (*Courts (Supplemental Provisions) Act 1961*), sellaisina kuin ne ovat muutettuina. Tuomarit nimitetään oikeusalalla toimivien hakijoiden joukosta. He hoitavat tehtäviään täysin riippumattomasti. Tuomarikunnan riippumattomuudesta säädetään perustuslaissa. Lakimiesammatit jaetaan toimistoasianajajiin (*solicitor*), jotka keskittyvät suoraan asiakaspalveluun, ja oikeudenkäyntiasianajajiin (*barrister*), jotka ovat erikoistuneet oikeusasioiden ajamiseen ja oikeudenkäynteihin.

1. Tuomarit

Tuomarinimityksiä käsittelevä neuvoa-antava lautakunta (*Judicial Appointments Advisory Board, JAAB*) selvittää tuomarinvirkaan nimitettävien henkilöiden sopivuuden ja ilmoittaa asiasta hallitukselle. Lautakunta perustettiin tuomioistuihin ja tuomioistuinvirkamiehiä koskevalla lailla (*Court and Courts Officers Act 1995*). Lautakuntaan kuuluvat ylimmän muutoksenhakutuomioistuimen (*Supreme Court*) presidentti (*Chief Justice*), ylioikeuden (*Court of Appeal*) ja ylemmän oikeusasteen tuomioistuimen (*High Court*) presidentit sekä alemman oikeusasteen ylemmän tuomioistuimen (*Circuit Court*) ja alemman oikeusasteen tuomioistuimen (*District Court*) puheenjohtajat, oikeuskansleri, asianajajaliittojen nimetyt edustajat sekä kolme oikeus- ja lakiuudistusministerin nimittämää henkilöä. Presidentti nimittää tuomarit hallituksen esityksestä. Tuomarit ovat riippumattomia, ja heitä sitovat ainoastaan perustuslaki ja muu lainsäädäntö. Perustuslain mukaisesti tuomareiden lukumäärästä säädetään aika ajoin laissa.

Supreme Court käsittää oikeuden presidentin (*Chief Justice*), joka toimii myös puheenjohtajana, ja seitsemän muuta tuomaria (*Judges of the Supreme Court*). *High Court* -tuomioistuimen presidentti on viran puolesta myös *Supreme Court* -tuomioistuimen jäsen. *High Court* käsittää oikeuden presidentin, joka vastaa tuomioistuimen toiminnan organisoinnista, ja muita tuomareita (*Judges of the High Court*). *Supreme Court* -tuomioistuimen presidentti ja *Circuit Court* -tuomioistuimen presidentti ovat viran puolesta myös *High Court* -tuomioistuimen jäseniä. *High Court* -tuomioistuimessa on presidentti ja 35 tuomaria. *Circuit Court* käsittää oikeuden presidentin lisäksi 37 tuomaria (*Judges of the Circuit Court*). *District Court* -tuomioistuimen presidentti on viran puolesta myös *Circuit Court* -tuomioistuimen jäsen. *District Court* käsittää oikeuden presidentin lisäksi 63 muuta tuomaria (*Judges of the District Court*). Tuomareiden palkoista säädetään aika ajoin laissa.

Tuomareiksi nimitetään päteviä toimisto- tai oikeudenkäyntiasianajajia, joilla on tietty määrä kokemusvuosia asianajajan käytännön työstä (tutkimustyötä ei oteta huomioon). *District Court* -tuomioistuimen tuomareista säädetään tuomioistuihin koskevan lain 29 §:n 2 momentissa seuraavasti: *District Court* -tuomioistuimen tuomariksi voidaan nimittää toimisto- tai oikeudenkäyntiasianajaja, joka on harjoittanut ammattiaan vähintään kymmenen vuotta. Tuomioistuihin ja niiden virkailijoista annetun lain (*Courts and Courts Officers Act 1995*) 30 §:n mukaan *Circuit Court* -tuomioistuimen tuomariksi voidaan nimittää toimisto- tai oikeudenkäyntiasianajaja, joka on toiminut ammatissa kymmenen vuotta. Uudemman lain (*Courts and Courts Officers Act 2002*) mukaan *High Court*-, *Court of Appeal*- tai *Supreme Court* -tuomioistuimen tuomariksi voidaan nimittää

oikeudenkäynti- tai toimistoasianajaja, joka on harjoittanut ammattia vähintään 12 vuotta. Kuten edellä todetaan, tuomarit ovat riippumattomia, ja heitä sitovat ainoastaan perustuslaki ja muu lainsäädäntö. Virkaan astuessaan tuomarit antavat seuraavan vakuutuksen perustuslain 34 §:n 5 momentin 1 kohdan mukaisesti:

”Kaikkivaltiaan Jumalan läsnä ollessa lupaan ja vakuutan, että hoidan *Supreme Court* -tuomioistuimen presidentin (tai muun tuomarin) virkaa oikeudenmukaisesti, uskollisesti ja parhaan kykyni mukaan suosimatta, syrjimättä tai pelkäämättä ketään ja että puolustan perustuslakia ja muita lakeja. Jumala minua ohjatkoon ja auttakoon.”

Perustuslain nojalla *High Court*- tai *Supreme Court* -tuomioistuimen tuomari voidaan erottaa vain, jos hän on syyllistynyt tekoon, josta voi seurata viraltapano, tai jos hän on tullut terveydentilansa takia kyvyttömäksi hoitamaan virkaansa, ja silloinkin ainoastaan parlamentin (*Oireachtas*) ala- ja ylähuoneessa hyväksytyllä perustelulausemalla. Tuomioistuimia koskevassa laissa (*Courts of Justice Act 1924*) ja *District Court* -tuomioistuimia koskevassa laissa (*Courts of Justice (District Court) Act 1946*) on samanlaiset *Circuit Court*- ja *District Court* -tuomioistuimen tuomareita koskevat säännökset.

2. Oikeuskansleri ja syyttäjälaitoksen johtaja

Perustuslain 30 §:n mukaan oikeuskansleri (*Attorney General*) neuvoo hallitusta oikeudellisissa kysymyksissä. Presidentti nimittää oikeuskanslerin pääministerin (*Taoiseach*) esityksestä. Oikeuskanslerin on erottava virastaan pääministerin vaihtuessa. Oikeuskansleri on yleensä vanhempi oikeudenkäyntiasianajaja. Oikeuskanslerin ei edellytetä luopuvan itsenäisestä ammatin harjoittamisesta, mutta oikeuskanslerit ovat kuitenkin tehneet niin viime vuosina.

Hallituksen lainopillisena neuvonantajana oikeuskansleri tutkii tarkasti kaikki lainsäädäntöehdotukset, jotka hallitus aikoo esittää parlamentin ylä- ja alahuoneelle hyväksyntää varten. Lisäksi oikeuskansleri antaa hallitukselle neuvoja kansainvälisissä kysymyksissä, kuten kansainvälisten sopimusten ratifiointissa. Oikeuskanslerin tehtävänä on myös edustaa kansalaisia, kun on kyse näiden oikeuksien puolustamisesta. Tällaisissa tapauksissa oikeuskansleri voi panna oikeudenkäynnin vireille tai toimia asiassa vastaajana. Vaikka pääministeri nimittää oikeuskanslerin, tämä on riippumaton hallituksesta. Perustuslain mukaan oikeuskansleri on aina päävastaaja tapauksissa, joissa lainsäädännön perustuslainmukaisuus asetetaan kyseenalaiseksi.

Ennen vuotta 1976 oikeuskansleri vastasi kaikkien vakavien rikosten syytteesenpanosta. Perustuslain mukaan tästä tehtävästä voi huolehtia myös joku toinen henkilö, jolle on siihen laissa annettu valtuudet. Syyttäjälaitoksen johtajan (*Director of Public Prosecutions*) virka luotiin lain *Prosecution of Offences Act 1974* 2 §:llä. Vuonna 1976 voimaan tulleen lain tarkoituksena oli, että syytteesenpanosta huolehtisi poliittisista kytkennöistä vapaa virkamies. Hallitus nimittää syyttäjälaitoksen johtajan, joka on kuitenkin virkamies eikä siis joudu eroamaan hallituksen vaihtuessa, kuten oikeuskansleri. Näin varmistetaan syytteesenpanotoiminnan jatkuvuus. Vuoden 1974 laissa säädetään lisäksi, että syyttäjälaitoksen johtaja on virkaansa hoitaessaan riippumaton. Hallitus voi erottaa syyttäjälaitoksen johtajan vain, jos *Supreme Court* -tuomioistuimen presidentistä, yhdestä *High Court* -tuomioistuimen tuomarista ja oikeuskanslerista koostuva komitea on antanut lausunnon johtajan terveydentilasta tai toiminnasta.

[Syyttäjälaitoksen johtaja](#) päättää, asetetaanko henkilö syytteesen vakavasta rikoksesta ja millainen syyte tulee olemaan. Syyttäjälaitoksen johtaja huolehtii rikosten syytteesenpanosta, mutta useimmissa lievemmissä rikoksissa syytteesenpanon voi hoitaa poliisiviranomainen (*Gardaí*), eikä asiaa tarvitse lähettää syyttäjälaitoksen johtajalle. Tällaisissa tapauksissa syyttäjälaitoksen johtajalla on oikeus neuvoa poliisiviranomaista asian hoitamisessa. Vaikka valtakunnansyyttäjä huolehtii aiemmin oikeuskanslerille kuuluneesta syytteesenpanotoiminnasta, oikeuskansleri nostaa edelleen syytteen kansainvälisissä asioissa, esimerkiksi kun on kyse epäillyn tai tuomitun luovuttamisesta toiseen valtioon.

3. Oikeusviraston (*Courts Service*) työntekijät

Tuomioistuimen kirjaajien (*Court Registrars*) ja tuomioistuimen virkailijoiden (*Court Clerks*) palkkaamisesta huolehtii oikeusvirasto.

Tuomioistuimen virkailijat vastaavat tuomioistuinten yleisestä hallinnosta. Tuomioistuimen kirjaajien päätehtävänä on avustaa tuomaria oikeuden istunnossa ja huolehtia, että tuomioistuinten kitkattomaan toimintaan tarvittavaa hallintoa hoidetaan tehokkaasti.

Oikeusvirasto on marraskuussa 1999 toimintansa aloittanut riippumaton oikeushenkilö, jonka hallitus perusti lailla Courts Service Act 1998. Oikeusvirasto on vastuussa toiminnastaan oikeusministerille (*Minister for Justice and Equality*) ja hänen välityksellään hallitukselle.

Oikeusvirasto hoitaa seuraavia tehtäviä:

- vastaa tuomioistuinten hallinnosta
- tarjoaa tukipalveluja tuomareille
- antaa yleisölle tietoja tuomioistuinten toiminnasta
- vastaa tuomioistuinten käyttämien rakennusten hankinnoista, hallinnoinnista ja ylläpidosta
- palvelee ja neuvoo tuomioistuimen käyttäjiä.

4. Seriffi (*Sheriff*)

Jokaisessa Irlannin kreivikunnassa on seriffi, joka on virkamies ja jonka tehtävänä on ulosmitata ja myydä tavaroita velan suorittamiseksi tuomioistuimen antaman tuomion jälkeen. Seriffien nimittämiseen sovelletaan lakia *Court Officers Act 1945*, jonka 12 §:n 5 momentin mukaan seriffiksi voidaan nimittää joko oikeudenkäynti- tai toimistoasianajaja, joka on harjoittanut ammattiaan vähintään viisi vuotta, tai henkilö, joka on toiminut vähintään viiden vuoden ajan apulaisseriffin (*under-sheriff*) tai seriffin konttoripäällikkönä tai lähimpänä avustajana. Kyseisen lain 12 §:n 6 momentin g kohdassa säädetään, että valtiovarainministeri tarkistaa ajoittain edellä mainittujen säännösten nojalla palkattavien seriffien työehdot kuultuaan ensin oikeusministeriä asiasta.

5. Toimistoasianajajat (*solicitors*)

Irlannin asianajajayhdistys (*Law Society of Ireland*) valvoo toimistoasianajajaksi haluavien opiskelijoiden koulutusta, ja sillä on valtuudet kohdistaa kurinpitotoimia laillistettuihin toimistoasianajajiin. Toimistoasianajajaksi haluavan on suoritettava asianajajayhdistyksen loppukoe (FE-1), joka järjestetään kahdesti vuodessa, yleensä keväällä ja syksyllä. FE-1-koe koostuu kahdeksasta osa-alueesta: yhtiöoikeus, valtiosääntöoikeus, sopimusoikeus, rikosoikeus, kohtuusharkintaa koskevat oikeusohjeet (*Equity*), Euroopan unionin lainsäädäntö, kiinteistöoikeus ja vahingonkorvausoikeus (*Tort Law*). Kokeen suoritettuaan opiskelijan on löydettävä soveltuva koulutusasianajaja, jonka ohjauksessa hän voi aloittaa ensimmäisen työharjoittelujakson (PPC I). PPC I kestää syyskuusta maaliskuuhun, ja sen aikana käydään läpi seuraavat aihealueet: sovellettu maa-oikeus, perintöasiat ja verotus, yritysoikeus, perustiedot, oikeusriidat (siviili- ja rikosasioissa), Irlannin oikeuskäytäntöä koskeva kielikoulutus (LPI) ja erilaiset taidot (siviiliasiat ja asianajo, haastattelu ja neuvonta, tutkimus, oikeudelliset esiintymistaidot, oikeudellisten tekstien laatiminen, neuvottelutaidot ja ammatillinen kehittyminen). Opiskelijoiden harjoittelusopimus alkaa 14 päivää PPC I -jakson loppukokeen jälkeen. Ennen PPC II -jakson aloittamista koulutuskomitealta on saatava tieto PPC I -jakson loppukokeen läpäisemisestä. Kun 24-kuukautisen harjoittelujakson alusta on kulunut 11 kuukautta, opiskelija palaa oikeustieteelliseen tiedekuntaan osallistuakseen PPC II-jaksoon. PPC II -jakso käsittää pakollisina osioina ammattikäytännöt, ammattisäännösten ja hallinnon, sekä valinnaisia osioita, joiden aihepiirit ovat liiketoiminta, käytänteet ja menettelyt sekä yksityisasiakkaat. PPC II -jakso alkaa yleensä kunkin vuoden huhtikuussa ja kestää 11 viikkoa, mukaan lukien kokeet. Kun PPC II -jakso on suoritettu, opiskelijan on palattava koulutusasianajajan ohjaukseen ja suoritettava jäljellä oleva aika - kymmenen kuukautta, jos hän ei ole saanut hyvitystä ennen PPC I -jaksoa tehdystä työstä, tai kuusi kuukautta, jos hyvitystä on annettu.

Opiskelija voi hakea nimensä kirjaamista toimistoasianajajien luetteloon, kun

- hän on läpäissyt kaikki kokeet
- hän on suorittanut koulutusjakson hyväksytysti ja
- koulutusasianajaja on vannonut, että koulutettava on sopiva ja kunnollinen henkilö ryhtymään toimistoasianajajaksi.

Opiskelija voi hakea toimilupaa, kun hänen nimensä on rekisteröity toimistoasianajajien luetteloon.

Asianajajayhdistys voi kohdistaa laillistettuihin toimistoasianajajiin kurinpitotoimia. Vuosien 1954–1994 *Solicitors Act* -säädösten perusteella asianajajayhdistyksen kurinpitolautakunnalla (*Disciplinary Tribunal*) on valtuudet tutkia esimerkiksi varojen väärinkäyttöä koskevia syytöksiä. Väärinkäytön havaittuaan kurinpitolautakunta voi joko määrätä toimistoasianajajalle seuraamuksen (johon voi sisältyä enintään 15 000 euron suuruinen hyvityksen maksaminen vahinkoa kärsineelle osapuolelle) tai siirtää asian ja laatimansa suositukset *High Court* -

tuomioistuimen presidentille, joka päättää toimistoasianajajalle määrättävän seuraamuksen luonteesta. Presidentti voi evätä toimistoasianajajalta ammatinharjoittamisoikeuden määräajaksi ja myöhemmin palauttaa sen. Kurinpitolautakunnalla on valtuudet vaatia toimistoasianajajaa palauttamaan osa maksuista asiakkaille, jos toimistoasianajajan katsotaan perineen liian suuria palkkioita.

Asetuksessa *Statutory Instrument No. 732 of 2003, the European Communities (Lawyers' Establishment) Regulations 2003* todetaan, että oikeudenkäynti- tai toimistoasianajajan ammatin harjoittamisesta kiinnostuneiden jäsenvaltioiden juristien on pyydettävä rekisteröintiä asianajajayhdistykseltä (*Bar Council* tai *Law Society*). Hakemus käsitellään, ja hyväksytylle hakijalle toimitetaan todistus rekisteröinnistä. Asianajajayhdistyksen kielteisestä päätöksestä voi valittaa *High Court* -tuomioistuimeen.

6. Oikeudenkäyntiasianajat (*barristers*)

Honorable Society of King's Inns järjestää loppututkinnon suorittaneille tarkoitettua koulutusta, jonka läpäisseet henkilöt voivat käyttää nimeä '*barrister-at-law*' ja toimia oikeudenkäyntiasianajajina. *King's Inns* on lakimiesyhdistys, jonka toimintaa valvovat yhdistyksen hallituksen jäsenet (*Benchers of the Honorable Society of King's Inns*) ovat tuomareita ja vanhempia oikeudenkäyntiasianajajia. Oikeudenkäyntiasianajajan nimitykseen oikeuttavalle kurssille voivat hakea pääsykokeen kautta henkilöt, jotka ovat suorittaneet *King's Innsin* oikeustieteellisen tutkinnon (*Diploma in Legal Studies*) tai muun vastaavan oikeustieteen loppututkinnon. Ensin mainitun tutkinnon pituus on kaksi vuotta (osa-aikaopiskelua), kun taas *barrister-at-law*-kurssi on yksivuotinen tai moduuliovetuksena kaksivuotinen. Kun opiskelijat ovat läpäisseet kurssin, *Supreme Court* -tuomioistuimen presidentti hyväksyy heidät asianajajiksi, ja seremonian jälkeen tuoreet oikeudenkäyntiasianajat allekirjoittavat asianajajaluettelon. Ennen ammatinharjoittamista heidän on kuitenkin täytettävä vielä lisäehtoja.

Jotta oikeudenkäyntiasianajaja voi harjoittaa ammattiaan, hänen on oltava lakikirjaston (*Law Library*) jäsen. Lakikirjastossa asianajaja voi työskennellä ja päästä käsiksi lakiteksteihin ja muuhun aineistoon tiettyä vuosimaksua vastaan. Ennen lakikirjaston jäsenyyttä oikeudenkäyntiasianajajan on valittava itselleen ohjaaja tai mestari eli vanhempi asianajaja, joka on harjoittanut ammattiaan vähintään viiden vuoden ajan. Mestarin ohjauksessa tapahtuvan, yleensä vuoden kestävä harjoittelun aikana vastikään laillistetusta oikeudenkäyntiasianajajasta käytetään nimitystä '*devil*'. Mestari opettaa oppilaalleen oikeudenkäyntiasianajajan käytännön työtä ja pyytää yleensä tätä avustamaan lausuntojen laatimisessa oikeudenkäyntiä varten ja aineiston tutkimisessa sekä osallistumaan oikeudenkäyntiin mestarin puolesta.

Oikeudenkäyntiasianajajien toimintaa valvoo [General Council of the Bar of Ireland](#), jonka toiminta ei perustu lainsäädäntöön. *General Councilin* valitsevat vuosittain oikeudenkäyntiasianajajat, ja *Council* laatii asianajajien ammattisäännöt (*Professional Code of Conduct*), jotka oikeudenkäyntiasianajajien edustajat tarkistavat ajoittain. Ammattisäännöissä esitetään oikeudenkäyntiasianajajien velvollisuudet.

Syytteet ammattisääntöjen rikkomisesta tutkii *Bar Councilin* alaisena toimiva ammatikäytäntöä valvova komitea (*Professional Practices Committee*), johon kuuluu myös muita kuin oikeudenkäyntiasianajajia. Komitea voi määrätä sakkoja ja nuhdella asianajajaa ja erottaa hänet lakikirjaston jäsenyydestä määräajaksi tai lopullisesti. Komitean päätöksistä voi valittaa vetoomuslautakuntaan (*Appeals Board*), johon kuuluu yksi *Circuit Court* -tuomioistuimen tuomari ja myös maallikkojäsen.

Perinteisesti oikeudenkäyntiasianajaja on vastaanottanut ohjeet toimistoasianajajalta, eivätkä asiakkaat ole saaneet olla suoraan yhteydessä oikeudenkäyntiasianajajiin. Kyseistä käytäntöä tutkittuaan hyviä kauppatapoja valvova lautakunta (*Fair Trade Commission*) antoi asiasta vuonna 1990 raportin, jossa se totesi, että periaate, joka ehdottomasti kieltää suorat yhteydenotot oikeudenkäyntiasianajajaan, rajoittaa kilpailua ja tulisi siksi poistaa ammattisäännöistä. Lautakunta katsoi kuitenkin, että eräissä tapauksissa toimistoasianajajan mukanaolo on edelleen suotavaa. Lautakunta suositteli, ettei toimistoasianajajaa tulisi velvoittaa – lakisääteisesti tai muuten – olemaan läsnä oikeudenkäynnissä oikeudenkäyntiasianajajaa neuvomassa. Lautakunnan suosituksia ei ole pantu täytäntöön kokonaisuudessaan, mutta ammattisääntöihin on tehty useita muutoksia, jotta eräät organisaatiot (*Approved Professional Bodies*) voisivat ottaa suoraan yhteyttä oikeudenkäyntiasianajajiin.

On olemassa sekä nuorempia (*junior counsel*) että vanhempia (*senior counsel*) oikeudenkäyntiasianajajia. Oikeudenkäyntiasianajajat toimivat perinteisesti nuorempina asianajajina useita vuosia, ennen kuin he voivat hakea vanhemman asianajajan arvonimeä. Nuoremmasta asianajajasta ei automaattisesti tule vanhempaa asianajajaa, eivätkä kaikki nuoremmat asianajajat välttämättä hae lainkaan vanhemman asianajajan arvoa. Yleensä useimmat oikeudenkäyntiasianajajat kuitenkin harkitsevat vanhemman asianajajan arvonimeä

15 työvuoden jälkeen. Vanhemmaksi asianajajaksi haluavat hakevat arvonimeä oikeusministeriltä, mutta varsinaisen nimityksen tekee hallitus oikeusministerin esityksestä; oikeusministeri kuulee asiassa myös *Supreme Court* -tuomioistuimen presidenttiä, *High Court* -tuomioistuimen presidenttiä ja *Bar Councilin* puheenjohtajaa.

Yleensä nuoremmat asianajajat laativat ja valmistelevat lausuntoja ja hoitavat eräitä tuomioistuinasioita etupäässä alemmissa oikeusasteissa. Vanhemman asianajajan tehtäviin kuuluu nuorempien asianajajien laatimien lausuntojen tarkastaminen ja vaikeampien oikeusjuttujen hoitaminen *High Court* -tuomioistuimessa ja *Supreme Court* -tuomioistuimessa.

7. Kreivikuntien rekisteriviranomaiset (*County Registrars*)

Kreivikuntien rekisteriviranomaisilla on toimistoasianajajan pätevyys ja heidät nimittää hallitus. He hoitavat *Circuit Court* -tuomioistuimiin liittyviä oikeudellisuonteisia tehtäviä ja johtavat näiden tuomioistuinten kanslioita.

He toimivat myös kreivikunnan tuomariviranomaisina (*County Sheriff*) Dublinia ja Corkia lukuun ottamatta.

8. Notaarit

Supreme Court -tuomioistuimen presidentti nimittää julkiset notaarit avoimessa istunnossa. Julkisen notaarin päätehtävät ovat seuraavat:

- asiakirjojen oikeaksi todistaminen
- asiakirjoissa olevien allekirjoitusten oikeaksi todistaminen ja varmentaminen
- kauppa-asiakirjojen, kuten vekseleiden ja velkakirjojen, sekä meriasioiden protestointi
- vakuutusten, lakimääräisten ilmoitusten ja valaehtoisten todistusten (Irlannin tuomioistuimissa vireillä olevia oikeudenkäyntejä lukuun ottamatta) vastaanottaminen.

Notaarin arvoa haetaan anomuksella, josta on käytävä ilmi hakijan asuinpaikka ja ammatti, kyseisessä piirikunnassa (*district*) olevien julkisten notaarien lukumäärä, piirikunnan asukasmäärä, ja perustelut julkisen notaarin tarpeelle ja/tai selvitys notaarin vakanssin vapautumisesta. Hakijan on toimitettava anomuksen tueksi valahtoinen todistus, johon liitetään yleensä kuuden paikallisen toimistoasianajajan ja paikallisen liikeyhteisön kuuden johtohenkilön allekirjoittama todistus hakijan kelpoisuudesta. *Supreme Court* -tuomioistuimen presidentille lähetetään anomuksesta ennakoilmoitus (*Notice of Motion*), jonka tuomioistuimen kanslia toimittaa Irlannin notaariliiton kirjanpitäjälle (*Registrar of the Faculty of Notaries Public in Ireland*), *Law Society*n sihteerille ja kaikille hakijan kreivikunnassa ja viereisissä kreivikunnissa toimiville julkisille notaareille.

Yleensä julkisiksi notaareiksi voidaan nimittää vain toimistoasianajajia. Jos julkisen notaarin arvoa hakee henkilö, joka ei ole toimistoasianajaja, *Law Society* edellyttää kyseisen hakijan antavan *Supreme Court* -tuomioistuimen presidentille sitoumuksen siitä, että hän ei ryhdy laatimaan luovutuskirjoja tai harjoittamaan muuta yleensä toimistoasianajajan toimenkuvaan kuuluvaa oikeudellista toimintaa. Julkisen notaarin arvon haluavien hakijoiden on ensin läpäistävä notaariliiton järjestämä koe.

Huom.

Oikeusministerin, syyttäjälaitoksen johtajan, tuomioistuimen virkailijoiden ja seriffien tämänhetkisiä palkkioita koskevat tiedustelut voi lähettää

- sähköpostitse tai
- postitse osoitteeseen
Human Resources
Department of Finance
Merrion Street
Dublin 2

Oikeudenkäyntiasianajajat toimivat vapaina ammatinharjoittajina, ja heidän ansionsa vaihtelevat suuresti.

Toimistoasianajajat voivat toimia joko vapaina ammatinharjoittajina tai toisen palveluksessa, ja heidänkin ansionsa vaihtelevat suuresti.

Notaarit perivät maksun jokaisesta vahvistamastaan asiakirjasta. Maksuista ei säädetä laissa, vaan notaarit laskuttavat yleensä käyttämänsä ajan ja matkakulujen sekä sen perusteella, mitä ammattilainen laskuttaisi samasta palvelusta.

■ Päivitetty viimeksi: 18/01/2024

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät asianomaiset jäsenvaltiot. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Euroopan komissio ei ole vastuussa tässä asiakirjassa esitetyistä tai mainituista tiedoista. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.